

סידור יסוד ושורש העבודה

ברכת 'על נטילת ידים': סביב לברך ברכה זו בשמחה רבה ועצומה לשמחה רבה זו קידש אותנו הבורא.

'אשר יצר את האדם בחכמה': יכנן "גבורות ה' גבורות ה'" כמה פעמים בשמחה עצומה מאוד על שאנחנו עם קדוש עובדים לאלוה ובורא כזה.

'ומפליא לעשות': יכנן "גבורות ה' גבורות ה'" כמה פעמים וישמח שמחה עצומה על גודל אלוהותו יתברך ויתעלה.

ברכת 'אלהי! נשמה': יברך בהתלהבות גדול ובפרט בתיבות 'כל זמן שהנשמה בקרבי מודה אני לפניך יי אלהי... רבון כל המעשים אדון כל הנשמות'.

'המחזיר נשמות לפגרים מתים': יתאמת בלבו של אדם אמונה שלמה ואמתית שהקב"ה יחיה מתים יתבונן בלבו גבורות ונפלאות הבורא יתברך בזה שיחיה כל המתים מאדם הראשון עד סוף כל הדורות יש מי שיהיה לדראון עולם ויש מי שיהיה לחיי עולם וכיר הבורא יתברך ויתעלה כל נשמה ונשמה ליתן בגוף שלו אף שהגופים נרקבו כבר מכמה אלפים שנה לכן יחשוב האדם במחשבתו יכנן "גבורות ה' גבורות ה'" כמה פעמים בשמחה עצומה.

ברכת 'הנותן לשכוי בינה': להכניס שמחה עצומה בלבו על גודל אלהותו יתברך ויתעלה בנפלאותיו הגדולים שנתן בתרגול כל כך הבחנה ויותר גבורות ונפלאות הבורא שנתן בלב בשר של אדם כל כך שכל ובינה להתבונן שכליות נפלאות.

ברכת 'פוקח עורים': אף שיאמר האדם כל הברכות בעינים סגורות אך בחתימת הברכה זו 'פוקח עורים' יפתח את עיניו ויכוין בזה להראות גבורתו יתברך בבריאת העינים שיכול להעצים עיניו כשירצה ולפתוח כשירצה שהיא חכמה נפלאה באבר זה לבד מהחכמה הנפלאה העצומה של העינים שהם עיני בשר ומאירין מאור נפלא כזה לכן יחשוב במחשבתו בחתימת ברכה זו יכנן "גבורות ה' גבורות ה'" בשמחה עצומה.

ברכת 'מתיר אסורים': ו' מלביש ערמים': יהיה לאדם האמנה אמתית כי כל התפלות וכל הברכות תקנו אנשי כנסת הגדולה ע"פ סודות גדולים ונפלאים ותקונים גדולים בעולמות העליונים.

ברכת 'זוקף כפופים': על השכינה הקדושה וישמח על זקיפתה לעתיד במהרה בימינו.

ברכת 'הנותן ליצפה פת': נתקנה על שהאדם מפקיד נשמתו בערב ביד הקב"ה יצפה מעבודה קשה כל היום ומחזירה לו בבקר שקטה ושלוחה וע"פ המדרש: "תדשים לבקרים רבה אמונתך" (איכה ג, כג) בשר ודם מפקיד פקדון ביד חבירו ומחזירו לו בלוי ומקולקל אבל אדם מפקיד בכל ערב נשמתו ביד הקב"ה והיא יצפה ומחזירה לו חדשה ורגועה לכן בברכה זו ראוי לאדם להתבונן כל זה במחשבתו וליתן הודאה עצומה להבורא יתברך על זה.

ברכת 'רוקע הארץ על המים': כמה פעמים יכנן "גבורות ה' גבורות ה'" בברכה זו איך הארץ צף על התהום במאמרו יתברך ויכניס האדם שמחה עצומה בלבו בחתימת הברכה באלהותו יתברך ובגבורותיו כי עיקר העבודה היא השמחה.

ברכת 'שעשה לי כל צרכי': חיוב על האדם לברך ברכה זו בשמחת הלב מאוד ויאמין האמנה גדולה בה' יתברך ויתעלה שיספיק לו צרכו. וביחוד האדם שחננו ה' יתעלה בלחם ושמלה ובית דירה וכי יש לו כל יברך ברכה זו בשמחה עצומה מאוד ויתן שבח גדול והודאה על העבר והאמנה על העתיד ואף שנתקנה ברכה זו ועל לבישת מנעלים בודאי צריך האדם ליתן הודאה במחשבתו בברכה זו על כל הטוב שחננו השם יתעלה שכל זמן שהוא הולך יחף אינו יכול לצאת ולעשות צרכיו וצרכי ביתו וכיון שלבש מנעליו כאלו נעשו לו כל צרכיו.

ברכת 'אוזר ישראל בגבורה': פירש הראב"ד על לבישת המכנסים והרמב"ם פירש על חגורתו והוא על שם "נאזר בגבורה" (תהלים סה, ז) ועל שם: "אזר נא כגבר תלציך" (איוב מ, ז) והוא רומז למה שנאמר: "פי פאשר ידבק האזור אל מתני איש כן הדבקתי אלי את כל בית ישראל" (ירמיה יג, יא) ואמר 'בגבורה' כי באזור תלויה גבורת הגבור כי בו תולה כלי זיין שלו עד כאן לשונו, לכן בברכה זו יתן האדם שבח והודאה גדולה במחשבתו בשמחה עצומה מאוד להשם יתעלה שהדביק אותנו עם קדוש אליו לאלהותו יתברך ויתעלה כדבוק האזור במתני האיש וישמח האדם בברכה זו שמחה עצומה מאד על אלהותו יתברך ויתעלה זכרו לעד:

ברכת 'עוטר ישראל בתפארה': לפי שהיו עוטרים מצנפת כדי שלא ילכו בגלוי ראש ואמר כאן 'ישראל' לפי שהשכינה שורה עליהם ולא על הגוים לכן בברכה זו יתן האדם הודאה עצומה במחשבתו בשמחה עצומה מאד להשם יתעלה ע"ז שמתפאר בנו עם קדוש בתמידות כמו שנאמר: "ישראל אשר בך אתפאר" (ישעיה מט, ג) ומשרה שכינתו הקדושה עלינו לבד ולא על עם אחר:

סידור יסוד וְשֹׁרֵשׁ הַעֲבוּדָה

ברכת 'שִׁלָּא עֲשֵׂנִי גוֹי': יתן אל לבו גודל השמחה והחדוה במה שיצר וברא אותו היוצר והבורא יתברך ויתעלה שהוא בתוך עדת בני ישראל עם קדוש הישראלי ולא יצר וברא אותו בין עם מן העובדי גילולים והיה עובד ומשתחוה לכוכבים ומזלות ולא היה יודע כלל מהבורא ומאלהותו יתברך ויתעלה זכרו לעד גם שלא היה יודע כלל מתורה הקדושה והתמימה ומגבורותיו ונפלאותיו וחכמתו הנפלאה שאנחנו עם קדוש ויודעים מתורתו הקדושה שנתן לנו ולא על עם אחר כל כך תגדל שמחתו עד שכמעט תתבטל מציאותו הגשמי מרוב התשוקה וההתלהבות מאהבה באלהותו יתברך ויתעלה זכרו לעד. ואיך לא יבער לב האדם ממש כאש בוערה בברכתו ברכה זו מרוב החדוה והשמחה ויתן שבח והודאה עצומה במחשבתו ע"ז להשם יתעלה מתוך עמקא דלבא על שבחר אותו בחלקו ובגורלו הקדוש בעם קדוש הישראלי ולהדבק באלהותו ובמלכותו ואדנותו יתעלה ויתרומם זכרו לעד ובודאי שאף בשאר שעות היום אף לא בעת אמירת הברכה זו ראוי וישר לכל מי אשר בשם ישראל יכונה לשום על לבו דבר זה ולשמוח שמחה עצומה לאין ערך וליתן שבח והודיה עצומה בלבו ובמחשבתו להשם יתעלה ע"ז ובודאי עבודת הלב של כונה זו רצויה היא לפני הבורא יתברך ויתעלה מכל העבודות שאנחנו עם קדוש עובדים אותו יתברך שמו כי פְּנֵהָ ושמחה זו כולל כל האמונה הקדושה וקל להבין לכל בר שכל ודי בזה:

ברכת 'שִׁלָּא עֲשֵׂנִי עֶבֶד': עבד כנעני אף שהוא במעלה יותר חשוב בעיני המקום מעכו"ם אך לקדושת בר ישראל לא בא שאינו סָיֵב רק במצות שהאשה סָיֵבָת בה וביחוד נולד מזרע טמאה על כן יתן הודיה גדולה במחשבתו בשמחה עצומה בברכה זו.

ברכת 'שִׁלָּא עֲשֵׂנִי אִשָּׁה': שבת ישראל נולדה מטיפה קדושה אך בשביל שפטר אותה הבורא יתברך מלמוד תורתו הקדושה וגם היא פטורה ממצות עשה שהזמן גרמא לכן נתקנה ברכה זו ג"כ ליתן שבח והודיה עצומה במחשבתו להשם יתעלה שקדש אותו הבורא יתברך יותר מאשה במצות ובלמוד תורתו הקדושה:

ברכת 'הַמַּעֲבִיר חֲבִלִי שְׁנֵה מַעֲיָנִי': תועלת גדול לאדם שהעביר הבורא יתברך השינה מעיניו כי זה מרגיש האדם בעצמו בשעה שרוחץ פניו בשחרית אחר השינה נעשה ככריה חדשה לכן יתן האדם שבח והודאה להשם יתעלה בשמחה עצומה ע"ז.

'וַיְהִי רָצוֹן כּו' שִׁתְּרִגְלֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ כּו': להרחיק שליטת החיצונים מפנימותינו:

'וַיְהִי רָצוֹן' השני: להרחיק החיצונים מחיצוניותינו ובודאי ראוי לאומרם פְּכֻנָּה עצומה ובמתון.

ברכת התורה: בודאי צריך האדם לאומרם פְּכֻנָּה גדולה ובשמחה עצומה ובפרט בברכה שניה 'אֲשֶׁר בָּחַר-בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים' צריך האדם ליתן הודאה גדולה בשמחה רבה ועצומה במחשבתו להשם יתברך ויתעלה על 'שבחר בָּנוּ' לחלקו בעם קדוש הישראלי לעבדו במצותיו הקדושים וללמוד תורתו הקדושה.

'אֲשֶׁר בָּחַר-בָּנוּ כּו' נִתֵּן הַתּוֹרָה': יכוין בברכתו על מעמד הר סיני 'אֲשֶׁר בָּחַר-בָּנוּ' מכל האומות וקרבתו לפני הר סיני והשמייענו דבריו מתוך הָאֵשׁ וְנִתְּנָלְנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ' הקדושה שהיא בית חַיִּינוּ כלי חמדתו שהיה משתעשע בו בכל יום וּבְנֹדָאֵי ראוי לאדם ליתן אל לבו גודל מעלת ברכת התורה ש: "עַל מֶה אֲבָדָה הָאָרֶץ" (ירמיה ט, יא) "וַיֹּאמֶר ה' עַל עֲזָבְכֶם אֶת תּוֹרָתִי" (שם יב) ופירשו 'עַל שֶׁלֹּא בָּרַכּוּ בְּרִכּוֹת הַתּוֹרָה' ואיך לא יתלהב לב האדם באמירתם ליתן הודאה גדולה בשמחה עצומה מאוד במחשבתו להשם יתעלה ויתרומם על שבחר אותו לעבודתו ולתורתו הקדושה.

אֲחֵי ורעי! לא יאמר האדם שכל הנאמר עד הנה הוא עבודה קשה עד מאוד ואי אפשר לעמוד בה. תדעו נאמנה ידידי נפשי כי אם ידבר האדם התיבות בהתלהבות אז בא הכונה והשמחה ממילא במחשבתו ברגע מועט ואף גם זאת לפעמים האדם בעצמו אינו יכול למשוך את עצמו מִפְּנֵה אחת מחמת ההתלהבות והשמחה רבה ועצומה שניתן בלבו באיזה פְּנֵה של גבורותיו יתברך שמו וחכמתו הנפלאה או מאלהותו יתברך שמו ויתעלה זכרו לעד.

ובודאי שכל הַפְּנִיּוֹת הַנ"ל שכתבתי אין אדם יכול עצמו להפטר מהם שבלתי פְּנִיּוֹת הַנ"ל הפשוטים אינה נקראת ברכה כלל כנ"ל שלשון ברכה מורה ע"ז כנ"ל לכן ראוי לאדם אחר שְׁסִיִּם ברכה אחת לא יחסוף לומר תכף ברכה שניה אלא ימתין ויתן שבח והודאה להבורא יתברך שמו בענין הברכה שְׁסִיִּם בלב שלם ובדעה מיושבת ואח"כ יתחיל ברכה שניה ולמשל אם אמר האדם ברכה 'שִׁעֲשֵׂה לִי כָּל צָרָתִי' ותכף חטף והתחיל 'בְּרוּךְ אַתָּה' כו' של הברכה 'הַמַּכִּין מַצְעָדֵי גִבּוֹר' ולא שיער כלל בלבו ובמחשבתו שבח והודאה להשי"ת ע"ז שנתן לו כל צרכו וצרכי ביתו הכי נחשב זה לברכה?! שלא נתן שבח והודאה להשי"ת ע"ז בלבו כלל רק שאמר התיבות בשפתיו ע"ז נאמר: "בְּפִיו וּבִשְׁפָתָיו כְּבֹדוֹ וְלִבּוֹ רַחֵק מִמּוֹנֵי" (ישעיה כט, יג) וכיוצא בכל הברכות אך לאחר שְׁסִיִּם ברכה אחת צריך להמתין מלהתחיל ברכה שְׁנִיָּה עד שיתן ג"כ בלבו ובמחשבתו שבח להשי"ת מענין הברכה שְׁסִיִּם ומתוך השבח שבמחשבתו בא לו ג"כ שמחה בלבו ובמחשבתו ע"ז והכל ברגע אחד ודי בהערה זו: